

Educație centrată pe cel ce învață

Unul dintre reperele conceptuale ale curriculumului actual este *centrarea pe elev*.

Accentul a fost deplasat de pe materia care trebuie neapărat predată spre elevul căruia urmează să i se formeze competențele stipulate de curriculum – ceea ce în nici un caz nu exclude asimilarea cunoștințelor fixate de conținuturile disciplinei. Necesitatea de a proiecta un demers didactic explicit, centrat pe elevii cu care trebuie să se lucreze în clasă, impune profesorului abordarea unor strategii care să asigure că *predarea* merge mână-n mână cu *învățarea*, iar *evaluarea* formativă este și ea concepută ca instrument de învățare.

Metodologia instruirii centrate pe cel ce învață se edifică pe ideea că majoritatea elevilor pot să-și valorifice capacitatea de învățare, dacă instruirea se desfășoară adaptat și sistematic; dacă ~~elevii sînt ajutați cînd și unde au dificultăți, dacă se valorifică independența elevilor în procesul învățării; dacă se mizează pe instruirea reciprocă și cooperare.~~

Proiectarea strategică pe unități didactice, în raport cu proiectarea cotidiană „de azi pe mâine”, îi permite profesorului să conceapă holistic, în viziune de ansamblu, diverse activități prin care va trezi motivația și va susține interesul elevilor.

Cerința de a se varia formele și metodele de evaluare, la fel ca și obligativitatea lecțiilor de analiză a probelor de evaluare, sînt parametrii prin care curriculumul în vigoare insistă asupra instruirii personalizate și diferențiate a fiecărui elev.

În contextul educației centrate pe cel ce învață, capătă un sens major competențele specifice ale disciplinei (pentru treapta gimnazială):

13. Producerea textelor care reflectă **propriile** experiențe senzoriale, idei, judecăți, opinii, argumente.

14. Identificarea **propriilor** atitudini, nevoi și puncte vulnerabile în diferite situații de comunicare orală și scrisă.

15. Exprimarea adecvată a **propriei** identități, prin conștientizarea apartenenței la comunitatea lingvistică a vorbitorilor de limbă română.

De asemenea, competența specifică 4: Organizarea/desfășurarea/utilizarea diverselor strategii de învățare autonomă a limbii, prin observare directă și exersare presupune nu atît un demers colectiv, cît unul individual, dat fiind că fiecare purtător al limbii o percepe și o învață, de-a lungul vieții, în felul său.

La etapa liceală, Curriculumul propune studiul unor opere literare, *în baza cărora se va aprofunda conștientizarea procesului de receptare, se vor achiziționa cunoștințele teoretice necesare demersului interpretativ personalizat al operei*. În calitate de competență specifică spre care se orientează demersul, este competența specifică 9: Producerea personalizată a actelor de vorbire, a textelor argumentative, reflexive și metaliterare.

Aceste competențe specifice sînt suportul pe care se va edifica un demers personalizat, care va permite să se treacă de la asimilarea unui șir de reguli și informații sau texte literare la formarea unui vorbitor cult. De aceea se recomandă examinarea, elaborarea și implementarea unor strategii eficiente de formare a competențelor sus-numite, inclusiv în calitate de subiecte de cercetare pedagogică.